

udviklingsbistandsprocent på 0,7 pct. af BNI ikke er blevet opfyldt – tværtimod er denne procent i gennemsnit for DAC-landene faldet fra 0,34 pct. i 1992 til 0,27 pct. i 1995. En tilsvarende udvikling er sket for den samtidige målsætning om at mindst 0,15 pct. af BNI skal ydes som bistand til de mindst udviklede lande.

Ganske som for private udenlandske investeringer i udviklingslandene gælder det, at den i Rio forudsatte teknologioverførsel og teknologirelaterede investeringer kun er sket til visse udviklingslande, mens især de fattigste ikke har fået del heri.

Danmark er et af de meget få industrilande, som har levet op til de afgivne tilsagn på det finansielle område i Rio-konferencens målsætninger. Der er desuden i såvel miljøbistanden som i udviklingsbistanden arbejdet målrettet med at indarbejde ideer og målsætninger fra Rio-erklæringen og Agenda 21 i de bagvedliggende strategier, jvf. afsnit 4.2 og afsnit 3.

Fra dansk side er der særlige elementer, som er værd at fremhæve i UNGASS-sammenhæng. Vi har levet op til de kvantitative målsætninger for såvel udviklingsbistanden generelt som specielt for bistand til de mindst udviklede lande. Og vi har gennem etableringen af Miljø- og katastroferammen herudover stillet nye og additionelle finansielle ressourcer til rådighed for udviklingslandenes bestræbelser på at gøre deres udvikling miljømæssigt bæredygtig. Videre har vi under MIKA udviklet et nyt koncept, miljøbistandskonceptet, som også er rettet mod andre end de fattigste udviklingslande.

Hvis andre industrilande ville følge disse danske eksempler, ville det være et positivt bidrag til at opbygge udviklingslandenes evne og medvirken til at gøre den globale udvikling mere miljømæssigt bæredygtig. Danmark bør

derfor være villig til at stille erfaringerne fra såvel sit udviklingssamarbejde som sit miljøbistandsarbejde til rådighed for de øvrige industrilande.

I UNGASS-sammenhæng og i andre internationale fora er Danmarks mulighed forstærket for et udvidet samarbejde med andre industrilande på miljøområdet. Traditionelle partnere er de nordiske lande og visse af de øvrige EU-lande. Alliancer med disse kan bruges til at lægge pres på de øvrige industrialiserede lande for at øge indsatsen for støtte til bæredygtig udvikling i de fattigere lande. Og de kan bruges til at arbejde for at de danske erfaringer med miljøbistandsarbejdet bliver nyttiggjort også i andre sammenhænge end i de oprindelige indsatslande.

I den videre opfølgning efter UNGASS af målsætningerne i Agenda 21 bør vi fra dansk side aktivt udnytte mulighederne for på konkrete områder at indgå alliancer med MIKA-samarbejdslandene. Dette synes umiddelbart muligt f.eks. omkring beskyttelse af skove og indenfor området handel og miljø, på samme måde som der tidligere er indgået alliancer bl.a. omkring problemer vedrørende kemikaliesektoren.

I lyset af vor egen hidtidige indsats i forbindelse med udviklingslandenes bestræbelser på at leve op til Rio-principperne om miljømæssig bæredygtighed står det klart, at vi fra dansk side er godt rustet til deltagelsen i UNGASS, FN's særlige generalforsamling til opfølgning af UNCED, og at vi bør være i stand til efter UNGASS at kunne påvirke den videre opfølgningsproces i positiv retning.

Hermed slutter redegørelsen.
